

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

Komission asetus (EY) N:o 1741/2003, annettu 1 päivänä lokakuuta 2003, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	1
Komission asetus (EY) N:o 1742/2003, annettu 1 päivänä lokakuuta 2003, asetuksessa (EY) N:o 2799/1999 säädetyn pysyvän 46. tarjouskilpailun osana järjestetystä erityisestä tarjouskilpailusta	3
Komission asetus (EY) N:o 1743/2003, annettu 1 päivänä lokakuuta 2003, tuontitullien vahvistamisesta riisialalla	4
Komission asetus (EY) N:o 1744/2003, annettu 1 päivänä lokakuuta 2003, tuontitullien muuttamisesta vilja-alalla	7
★ Euroopan keskuspankin asetus (EY) N:o 1745/2003, annettu 12 päivänä syyskuuta 2003, vähimmäisvarantojen soveltamisesta (EKP/2003/9)	10
★ Euroopan keskuspankin asetus (EY) N:o 1746/2003, annettu 18 päivänä syyskuuta 2003, rahalaitossektorin konsolidoidusta taseesta annetun asetuksen (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13) muuttamisesta (EKP/2003/10)	17

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

2003/683/EY, Euratom:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 22 päivänä syyskuuta 2003, Euroopan talous- ja sosiaalikomitean suomalaisen jäsenen nimeämisestä

20

2003/684/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 22 päivänä syyskuuta 2003, alueiden komitean varajäsenen nimeämisestä

21

2003/685/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 22 päivänä syyskuuta 2003, alueiden komitean jäsenen nimeämisestä

22

2003/686/EY:

- ★ **Neuvoston päätös, tehty 22 päivänä syyskuuta 2003, alueiden komitean jäsenen nimeämisestä** 23

Komissio

2003/687/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 19 päivänä maaliskuuta 2003, valtiontuista, jotka Saksa on myöntänyt Linde AG:lle (Sachsen-Anhalt) ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 647)** 24

Oikaisuja

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 1734/2003, annettu 30 päivänä lokakuuta 2003, perustamis-
sopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovel-
lettavien tuen määrien vahvistamisesta (EUVL L 249, 1.10.2003) 29

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1741/2003,
annettu 1 päivänä lokakuuta 2003,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguay'n kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä lokakuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1 päivänä lokakuuta 2003 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	99,2
	060	90,4
	096	68,9
	999	86,2
0707 00 05	052	106,4
	999	106,4
0709 90 70	052	107,4
	999	107,4
0805 50 10	052	81,8
	388	85,2
	524	61,0
	528	50,9
	999	69,7
0806 10 10	052	102,8
	064	97,9
	999	100,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	86,0
	400	65,7
	508	35,3
	512	106,8
	720	72,4
	800	172,7
	804	103,8
	999	91,8
0808 20 50	052	110,2
	064	67,0
	388	72,7
	720	65,2
	999	78,8

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1742/2003,
annettu 1 päivänä lokakuuta 2003,
asetuksessa (EY) N:o 2799/1999 säädetyn pysyvän 46. tarjouskilpailun osana järjestetystä erityisestä
tarjouskilpailusta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 806/2003 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä eläinten rehuksi tarkoitetun rasvattoman maidon ja rasvattoman maitojauheen tuen ja mainitun rasvattoman maitojauheen myynnin osalta 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2799/1999 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2238/2002 ⁽⁴⁾, 26 artiklan mukaisesti interventioelimet ovat asettaneet pysyvään tarjouskilpailuun tiettyjä hallussaan olevia määriä rasvatonta maitojauhetta.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 2799/1999 30 artiklan mukaisesti kussakin erityisessä tarjouskilpailussa saadut tarjoukset huomioon ottaen on vahvistettava vähimmäismyyntihinta tai voidaan päättää tarjouskilpailun jättämisestä ratkaisematta.
- (3) Saatujen tarjousten tutkiminen johtaa tarjouskilpailun jättämiseen ratkaisematta.
- (4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2799/1999 säädetyn pysyvän 46. tarjouskilpailun osana järjestetty erityinen tarjouskilpailu, jonka tarjousten jättöaika päättyy 23 päivänä syyskuuta 2003, on jätetty ratkaisematta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä lokakuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 340, 31.12.1999, s. 3.

⁽⁴⁾ EYVL L 341, 17.12.2002, s. 11.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1743/2003,
annettu 1 päivänä lokakuuta 2003,
tuontitullien vahvistamisesta riisialalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä riisialan tuontitullien osalta 29 päivänä heinäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1503/96 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1298/2002 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 11 artiklassa säädetään, että tuotaessa mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita kannetaan yhteisen tullitariffin mukaiset tullit. Kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta tuontitulli on kuitenkin yhtä suuri kuin näiden tuotteiden tuontitullilla voimassa oleva interventiohintaa, jota on korotettu tietyllä prosenttimäärällä sen mukaan, onko kysymys esikuoritusta tai kokonaan hiotusta riisistä, ja josta on vähennetty tuotantohintaa. Tämä tulli ei kuitenkaan saa ylittää yhteisen tullitariffin tullien määriä.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 12 artiklan 3 kohdan mukaan cif-tuontihinnasta lasketaan kyseisen tuotteen maailmanmarkkinoiden tai yhteisön tuontimarkkinoiden edustavien hintojen perusteella.
- (3) Asetuksessa (EY) N:o 1503/96 vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 3072/95 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt riisialan tuontitullien osalta.

- (4) Tuontitulleja sovelletaan uusien tullien vahvistamisen voimaantuloon asti. Ne jäävät myös voimaan, jos seuraavaa kausittaista vahvistamista edeltävien kahden viikon aikana ei ole käytettävissä asetuksen (EY) N:o 1503/96 5 artiklassa säädetystä viitelähteestä saatavaa noteerausta.
- (5) Tuontitullijärjestelmän moitteettoman toiminnan vuoksi olisi tullien laskemisessa käytettävä kelluvien valuuttojen osalta viiteajanjakson aikana markkinakursseja.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1503/96 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan tuontitullit, jotka on vahvistettu 15 päivästä toukokuuta 2003 komission asetuksella (EY) N:o 832/2003 ⁽⁵⁾, tarkastetaan tämän asetuksen liitteiden mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3072/95 11 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tuontitullien riisialalla tarkastetaan asetuksen (EY) N:o 1503/96 4 artiklan säännösten mukaisesti ja vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I, liitteessä II annettujen tekijöiden perusteella.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä lokakuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EYVL L 189, 30.7.1996, s. 71.

⁽⁴⁾ EYVL L 189, 18.7.2002, s. 8.

⁽⁵⁾ EUVL L 120, 15.5.2003, s. 15.

LIITE I

Riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien tuontitullit

(EUR/t)

CN-koodi	Tuontimaksut ⁽²⁾				
	Kolmannet maat (muut kuin AKT-valtiot ja Bangladesh) ⁽³⁾	AKT-valtiot ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	Bangladesh ⁽⁴⁾	Basmati Intia ja Pakistan ⁽⁵⁾	Egypti ⁽⁶⁾
1006 10 21	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 13	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 15	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 17	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 20 92	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 94	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 96	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 98	264,00	86,06	127,66	14,00	198,00
1006 30 21	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 23	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 25	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 27	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 42	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 44	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 46	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 48	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 61	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 63	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 65	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 67	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 92	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 94	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 96	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 98	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 40 00	(7)	41,18	(7)		96,00

⁽¹⁾ AKT-valtioista peräisin olevan riisin tuonnista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2286/2002 (EYVL L 345, 10.12.2002, s. 5) sekä komission asetuksen (EY) N:o 638/2003, sellaisena kuin se on muutettuna, (EYVL L 93, 9.4.2003, s. 3), soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

⁽²⁾ Asetuksen (ETY) N:o 1706/98 mukaisesti maksuja ei sovelleta Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista peräisin oleviin ja suoraan Réunionin merentakaiseen departementtiin tuotaviin tuotteisiin.

⁽³⁾ Réunionin merentakaiseen departementtiin tuotavalta riisiltä kannettava maksu määritellään asetuksen (EY) N:o 3072/95, 11 artiklan 3 kohdassa.

⁽⁴⁾ Bangladeshistä peräisin olevan riisin, lukuun ottamatta rikkoutuneita riisinjyviä (CN-koodi 1006 40 00), tuontiin sovelletaan maksua neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3491/90 (EYVL L 337, 4.12.1990, s. 1) ja komission asetuksessa (ETY) N:o 862/91 (EYVL L 88, 9.4.1991, s. 7), sellaisena kuin se on muutettuna, määritellyn järjestelmän mukaisesti.

⁽⁵⁾ MMA:ista peräisin olevien tuotteiden tuonti vapautetaan maksusta neuvoston päätöksen 91/482/ETY (EYVL L 263, 19.9.1991, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 101 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

⁽⁶⁾ Intiasta ja Pakistanista peräisin olevaan esikuorittuun Basmati-lajikkeeseen riisiin sovelletaan 250 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1503/96 4 a artikla, sellaisena kuin se on muutettuna).

⁽⁷⁾ Tuontitulli vahvistettu yhteisessä tullitariffissa.

⁽⁸⁾ Egyptistä peräisin olevan ja sieltä yhteisön alueelle tulevan riisin tuonnista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2184/96 (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 1) sekä komission asetuksen (EY) N:o 196/97 (EYVL L 31, 1.2.1997, s. 53), soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

LIITE II

Tuontitullien laskeminen riisialalla

	Paddy- eli raakariisi	Indica-riisi		Japonica-riisi		Rikkoutuneet riisinjyvät
		Esikuorittu	Hiottu	Esikuorittu	Hiottu	
1. Tuontitulli (EUR/t)	(¹)	264,00	416,00	264,00	416,00	(¹)
2. Laskuperusteet:						
a) Cif ARAG -hintaa (EUR/t)	—	272,79	200,60	271,71	285,90	—
b) FOB-hintaa (EUR/t)	—	—	—	245,96	260,15	—
c) Merirahti (EUR/t)	—	—	—	25,75	25,75	—
d) Alkuperä	—	USDA ja toimijat	USDA ja toimijat	Toimijat	Toimijat	—

(¹) Tuontitulli vahvistettu yhteisessä tullitariffissa.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1744/2003,
annettu 1 päivänä lokakuuta 2003,
tuontitullien muuttamisesta vilja-alalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1110/2003 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vilja-alan tuontitullit vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 1736/2003 ⁽⁵⁾.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos tuontitullien laskettu keskiarvo soveltamiskauden aikana poikkeaa 5 EUR/t vahvistetusta tullin määrästä, tullessa tarkistetaan vastaavasti. Mainittu poikkeaminen on tapahtunut. Tämän vuoksi on tarpeen tarkistaa asetuksessa (EY) N:o 1736/2003 vahvistettuja tuontitulleja,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1736/2003 liitteet I ja II tämän asetuksen liitteillä I ja II.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä lokakuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EUVL L 158, 27.6.2003, s. 12.

⁽⁵⁾ EUVL L 249, 1.10.2003, s. 32.

LIITE I

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvehnä korkealaatuinen	0,00
	keskilaatuinen	0,00
	heikkolaatuinen	0,00
1001 90 91	Tavallinen vehnä, siemenvilja	0,00
ex 1001 90 99	Tavallinen vehnä, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja	0,00
1002 00 00	Ruis	21,86
1005 10 90	Maissi, siemenvilja, muu kuin hybridimaissi	50,46
1005 90 00	Maissi, muu kuin siemenvilja ⁽²⁾	50,46
1007 00 90	Durra, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut hybridit	21,86

⁽¹⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön tulevien tavaroiden osalta (asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohta) tuoja voi päästä osalliseksi tullin-alennuksesta, joka on:

— 3 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä, tai

— 2 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Tanskassa, Ruotsissa, Suomessa tai Iberian niemimaan Atlantin valtameren puoleisella rannikolla.

⁽²⁾ Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 24 EUR tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Tullien laskentatekijät

(30.9.2003)

1. Vahvistamispäivää edeltävien kahden viikon keskiarvot:

Pörssinoteeraukset	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Tuote (valkuaish-%, kun kosteus on 12 %)	HRS2. 14 %	YC3	HAD2	keskilaatuinen (*)	heikko-laatuinen (**)	USbarley 2
Noteeraus (EUR/t)	129,05 (****)	77,89	165,49 (***)	155,49 (***)	135,49 (***)	108,78 (***)
Lisä/Meksikonlahti (EUR/t)	—	11,07	—	—	—	—
Lisä/Suuret järvet (EUR/t)	12,85	—	—	—	—	—

(*) Vähennys 10 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohdan).

(**) Vähennys 30 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohdan).

(***) Fob Duluth.

(****) Lisäys 14 EUR/t mukaan lukien (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohdan).

2. Vahvistamispäivää edeltävien kahden viikon keskiarvot:

Maksut: Meksikonlahti—Rotterdam: 17,62 EUR/t; Suuret järvet—Rotterdam: 26,39 EUR/t.

3. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tukipalkkiot: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EY) N:o 1745/2003,
annettu 12 päivänä syyskuuta 2003,
vähimmäisvarantojen soveltamisesta
(EKP/2003/9)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 19.1 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin soveltamista vähimmäisvarannoista 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2531/98 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 134/2002 ⁽²⁾,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2532/98 ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Vähimmäisvarantojen soveltamisesta 1 päivänä joulukuuta 1998 annettua Euroopan keskuspankin asetusta (EY) N:o 2818/98 (EKP/1998/15) ⁽⁴⁾ on muutettu merkittävästi kaksi kertaa. Ensinnäkin 31 päivänä elokuuta 2000 annetulla Euroopan keskuspankin asetuksella (EY) N:o 1921/2000 (EKP/2000/8) ⁽⁵⁾ otettiin käyttöön luottolaitoksia koskeviin sulautumisiin ja jakautumisiin liittyvät erityiset menettelyt, jotta voitiin selvittää näiden laitosten velvollisuuksia vähimmäisvarantojen osalta. Tämän jälkeen 18 päivänä huhtikuuta 2002 annetulla Euroopan keskuspankin asetuksella (EY) N:o 690/2002 (EKP/2002/3) ⁽⁶⁾ muutettiin tehokkuussyistä myös muita säännöksiä sen selvittämiseksi, että varantovelvoitteita sovelletaan myös sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin; lisäksi vahvistettiin yleinen sääntö, jonka mukaan luottolaitokset vapautetaan automaattisesti varantovelvoitteesta koko siltä pitoajanjaksoilta, jonka kuluessa niiden toiminta lakkaa, ja selvennettiin, että laitoksen velat rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden ulkopuolella sijaitsevalle saman yhteisön sivukonttorille tai pääkonttorille on sisällytettävä varantopohjaan. Nyt kun asetusta (EY) N:o 2818/98 (EKP/1998/15) muutetaan vielä uudelleen, kyseiset säännökset olisi selkeyden ja järjeistämisen vuoksi muotoiltava uudelleen yhdeksi säädöksenä.

(2) Perussäännön 19.1 artiklassa määrätään, että jos Euroopan keskuspankki (EKP) päättää edellyttää rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden sijoittautuneilta luottolaitoksilta vähimmäisvarantojen pitämistä, nämä varannot on pidettävä EKP:ssä ja rahaliittoon osallistu-

vissa kansallisissa keskuspankeissa olevilla tileillä. Varantojen pitäminen yksinomaan rahaliittoon osallistuvissa kansallisissa keskuspankeissa olevilla tileillä katsotaan tarkoituksenmukaiseksi.

(3) Tehokkuussyistä on myös täsmennettävä sääntöjä, jotka koskevat vaadittavien vähimmäisvarantojen laskentaa ja ylläpitoa sekä tietojen antamista ja tarkistamista.

(4) Maturiteettiltaan enintään kahden vuoden velkapapereiden luokkaan kuuluvien velkoihin sovellettavien vakiovähennysten tulisi perustua luottolaitosten liikkeesen laskemien ja muiden luottolaitosten, EKP:n sekä rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien hallussa olevien instrumenttien määrään suhteessa näiden liikkeesen laskettujen instrumenttien avoinna olevaan kokonaiskantaan euroalueen laajuisesti laskettuna, jotta pankkien väliset velat voidaan jättää varantopohjan ulkopuolelle.

(5) Vähimmäisvarantojen pitoajanjaksoja koskeva aikataulu mukautetaan pääsääntöisesti niitä EKP:n neuvoston kokouksia koskevaan aikatauluun, joissa on tarkoitus arvioida kuukausittaista rahapolitiikan viritystä.

(6) Tarvitaan erityisiä vähimmäisvarantojen ilmoittamis- ja hyväksymismenettelyjä, jotta laitokset saavat ajoissa tiedon vähimmäisvarantoihin liittyvistä velvollisuuksistaan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

— 'rahaliittoon osallistuvalla jäsenvaltiolla' EU:n jäsenvaltiota, joka on ottanut euron käyttöön perustamissopimuksen mukaisesti,

— 'rahaliittoon osallistuvalla kansallisella keskuspankilla' rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion kansallista keskuspankkia,

— 'eurojärjestelmällä' EKP:tä ja rahaliittoon osallistuvia kansallisia keskuspankkeja,

⁽¹⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 24, 26.1.2002, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 4.

⁽⁴⁾ EYVL L 356, 30.12.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ Asetus EKP/2000/8, annettu 31 päivänä elokuuta 2000, vähimmäisvarantojen soveltamisesta annetun EKP:n asetuksen (EY) N:o 2818/98 (EKP/1998/15) sekä rahalaitossektorin konsolidoidusta taseesta annetun EKP:n asetuksen (EY) N:o 2819/98 (EKP/1998/16) muuttamisesta (EYVL L 229, 9.9.2000, s. 34).

⁽⁶⁾ Asetus EKP/2002/3, annettu 18 päivänä huhtikuuta 2002, vähimmäisvarantojen soveltamisesta annetun asetuksen EKP/1998/15 muuttamisesta (EYVL L 106, 23.4.2002, s. 9).

- 'laitoksella' rahaliittoon osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta yhteisöä, jolta EKP voi perussääntönsä 19.1 artiklan nojalla vaatia vähimmäisvarantojen pitämistä,
- 'varantotilillä' laitoksen tiliä rahaliittoon osallistuvassa kansallisessa keskuspankissa; tilin saldo päivän päättyessä otetaan huomioon laitoksen varantovelvoitteen täyttymistä laskettaessa,
- 'varantovelvoitteella' laitosten velvollisuutta pitää vähimmäisvarantoja rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien varantotileillä,
- 'velvoiteprosentilla' jollekin tietylle varantopohjan erälle 4 artiklassa täsmennettyä prosenttisuutta,
- 'pitoajanjaksolla' ajanjaksoa, jolta varantovelvoitteiden noudattaminen lasketaan ja jolloin vähimmäisvarantoja on pidettävä varantotileillä,
- 'päivän päättyessä lasketulla saldolla' saldoa sinä ajankohdassa, jona eurojärjestelmän maksuvalmiusjärjestelmän mahdolliseen käyttöön liittyvät maksut ja kirjaukset on saatu päätökseen,
- 'KKP-pankipäivällä' mitä tahansa päivää, jona tietty rahaliittoon osallistuva kansallinen keskuspankki on avoinna eurojärjestelmän rahapolitiittisten operaatioiden toteuttamista varten,
- 'jossakin maassa olevalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on sijoittautunut mihin tahansa rahaliittoon osallistuvaan jäsenvaltioon Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98⁽¹⁾ 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla,
- 'tervehdyttämismenettelyllä' toimenpiteitä, joilla on tarkoitus säilyttää tai palauttaa jonkin laitoksen rahoitusasema ja jotka saattavat vaikuttaa kolmansien osapuolten olemassa oleviin oikeuksiin; mukaan luetaan toimenpiteet, joihin liittyy maksujen lykkäämismahdollisuus, täytäntöönpanon keskeyttäminen tai vaateiden vähentäminen,
- 'selvitystilamenettelyllä' laitosta koskevaa kollektiivista menettelyä, joka välttämättä edellyttää rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion oikeudellisten viranomaisten tai muun toimivaltaisen viranomaisen puuttumista asiaan varojen realisoimiseksi näiden viranomaisten valvonnassa, mukaan lukien tilanteet, joissa oikeudenkäynti päätetään akordilla tai muulla vastaavalla toimenpiteellä,
- 'sulautumisella' menettelyä, jossa yksi tai useampi luottolaitos (sulautuvat laitokset), jotka purkautuvat selvitysmenettelyttä, siirtävät kaikki varansa ja velkansa toiselle luottolaitokselle (vastaanottava laitos), joka voi olla vastaperustettu luottolaitos.

- 'jakautumisella' menettelyä, jossa yksi luottolaitos (jakautuva laitos), joka purkautuu selvitysmenettelyttä, siirtää kaikki varansa ja velkansa useammalle kuin yhdelle laitokselle (vastaanottavat laitokset), jotka voivat olla vastaperustettuja luottolaitoksia.

2 artikla

Varantovelvoitteen alaiset laitokset

1. Varantovelvoitteita sovelletaan seuraaviin laitosryhmiin:

- a) luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY⁽²⁾ 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti määritellyt muut luottolaitokset kuin rahaliittoon osallistuvat kansalliset keskuspankit;
- b) direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti määriteltujen muiden luottolaitosten kuin rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien saman direktiivin 1 artiklan 3 kohdan mukaiset sivukonttorit; näihin kuuluvat sellaisten luottolaitosten sivukonttorit, joiden kotipaikka tai hallinnollinen päätoimipaikka ei ole rahaliittoon osallistuvassa jäsenvaltiossa.

Varantovelvoitteet eivät koske rahaliittoon osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten sivukonttoreita, jotka sijaitsevat rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden ulkopuolella.

2. Laitos vapautetaan varantovelvoitteesta sen tarvitsematta hakea tällaista vapautusta sen pitoajanjakson alusta, jonka kuluessa laitoksen toimilupa peruutetaan tai toimiluvasta luovutaan taikka jonka kuluessa rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion oikeusviranomainen tai muu toimivaltainen viranomainen päättää laitokseen kohdistuvan selvitystilamenettelyn aloittamisesta.

EKP voi syrjintää harjoittamatta vapauttaa seuraavat laitokset varantovelvoitteista:

- a) laitokset, jotka ovat tervehdyttämismenettelyn kohteena;
- b) laitokset, joiden tapauksessa EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmän tarkoitus ei toteutuisi varantovelvoitteiden asettamisella. Vapauttamispäätöksiä tehdessään EKP ottaa huomioon ainakin yhden seuraavista kriteereistä:
 - i) laitoksen toiminnoilla on jokin erityistarkoitus;

⁽¹⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ EYVL 126, 26.5.2000, s. 1, sellaisena kuin direktiivi on muutettuna direktiivillä 2000/28/EY (EYVL 275, 27.10.2000, s. 37).

- ii) laitos ei harjoita aktiivista pankkitoimintaa kilpailien muiden luottolaitosten kanssa;
- iii) kaikki luottolaitoksen talletukset on osoitettu alueellista ja/tai kansainvälistä kehitysapua palveleviin tarkoituksiin.

3. EKP julkaisee luettelon varantovelvoitteen alaisista laitoksista. Samoin se julkaisee luettelon myös niistä laitoksista, jotka on vapautettu varantovelvoitteesta muista syistä kuin tervehdyttämismenettelyn vuoksi. Laitokset voivat käyttää näitä luetteiloita todetakseen, onko niillä velkoja toiselle varantovelvoitteen alaiselle laitokselle. Näiden luetteloiden perusteella ei kuitenkaan voida todeta, ovatko laitokset varantovelvoitteen alaisia tämän 2 artiklan mukaisesti.

3 artikla

Varantopohja

1. Laitoksen varantopohjaan kuuluvat seuraavat velat (niiden EKP:n raha- ja pankkitilastointia koskevien tiedonkeruusäännösten mukaisesti, joista säädetään rahalaitossektorin konsolidoidusta taseesta 22 päivänä marraskuuta 2001 annetussa Euroopan keskuspankin asetuksessa (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13) ⁽¹⁾), jotka johtuvat varainhankinnasta:

- a) talletukset;
- b) liikkeeseen lasketut velkapaperit.

Jos laitoksella on velkaa saman yhteisön sivukonttorille tai pääkonttorille, joka sijaitsee rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden ulkopuolella, sen on sisällytettävä nämä velat varantopohjaan.

2. Seuraavia velkoja ei sisällytetä varantopohjaan:

- a) velat muulle laitokselle, jota ei ole merkitty EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmästä vapautettujen laitosten luetteloon 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti; ja
- b) velat EKP:lle tai rahaliittoon osallistuvalla kansallisella keskuspankille.

Tämän säännöksen soveltamiseksi laitoksen tulee voida näyttää toteen asianomaiselle rahaliittoon osallistuvalla kansallisella keskuspankille niiden velkojen todellinen määrä, jotka sillä on muulle laitokselle, jota ei ole merkitty EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmästä vapautettujen laitosten luetteloon, ja EKP:lle tai rahaliittoon osallistuvalla kansallisella keskuspankille, jotta nämä velat voidaan jättää varantopohjan ulkopuolelle. Ellei tällaista näyttöä pystytä esittämään maturiteetiltaan enintään kahden vuoden velkapapereista, laitos voi tehdä maturiteetiltaan enintään kahden vuoden velkapapereidensa avoimna

olevasta kannasta vakiovähennyksen varantopohjan laskemiseksi. EKP julkaisee vakiovähennysten määrän samalla tavoin kuin 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun luettelon.

3. Laitoksen on laskettava tietyn pitoajanjakson varantopohja niiden tietojen perusteella, jotka koskevat pitoajanjakson alkamiskuukautta kahdella kuukaudella edeltävää kuukautta. Laitoksen on ilmoitettava varantopohja asianomaiselle rahaliittoon osallistuvalla kansallisella keskuspankille niiden EKP:n raha- ja pankkitilastointia koskevien tiedonkeruusäännösten mukaisesti, joista säädetään asetuksessa (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13).

4. Niiden laitosten osalta, joille on myönnetty asetuksen (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13) 2 artiklan 2 kohdan mukainen poikkeus, varantopohja lasketaan kyseisessä asetuksessa olevan liitteen II mukaisesti ilmoitettujen vuosineljänneksen lopun tietojen perusteella kolmea perättäistä pitoajanjaksoa varten, joista ensimmäinen alkaa kolmantena kuukautena vuosineljänneksen lopun jälkeen. Näiden laitosten on ilmoitettava vähimmäisvarantonsa 5 artiklan mukaisesti.

4 artikla

Velvoiteprosentit

1. Seuraaviin velkaeriin sovelletaan velvoiteprosenttia 0 (niiden EKP:n raha- ja pankkitilastointia koskevien tiedonkeruusäännösten mukaisesti, joista säädetään asetuksessa (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13)):

- a) yli 2 vuoden määräaikaistalletukset;
- b) talletukset, joiden irtisanomisaika on yli 2 vuotta;
- c) takaisinostosopimukset eli repot;
- d) yli 2 vuoden velkapaperit.

2. Kaikkiin muihin varantopohjaan sisältyviin velkoihin sovelletaan 2,0 prosentin velvoitetta.

5 artikla

Vähimmäisvarantojen laskeminen ja ilmoittaminen

1. Kunkin laitoksen vähimmäisvarantojen määrä tietynä pitoajanjaksona lasketaan soveltamalla varantopohjan kuhunkin erään tälle ajanjaksolle määriteltäjä velvoiteprosentteja, kuten 4 artiklassa on esitetty. Vaadittujen vähimmäisvarantojen määrä, jonka asianomainen rahaliittoon osallistuva kansallinen keskuspankki sekä laitos ovat määritelleet tässä artiklassa mainittujen menettelyjen mukaisesti, on perustana i) vähimmäisvarantotaletuksille maksettavalle korolle sekä ii) sen arvioimiselle, onko laitos täyttänyt velvollisuutensa pitää vaaditun suuruista vähimmäisvarantoa.

⁽¹⁾ EYVL L 333, 17.12.2001, s. 1.

2. Jollei 11 ja 13 artiklasta muuta johdu, kullekin laitokselle myönnetään 100 000 euron suuruinen vähennys vaadittujen vähimmäisvarantojen määrästä.

3. Kukin rahaliittoon osallistuva kansallinen keskuspankki määrittelee menettelyt laitospohjaisten varantovelvoitteiden ilmoittamiseksi seuraavien periaatteiden mukaisesti. Joko asianomainen rahaliittoon osallistuva kansallinen keskuspankki tai laitos tekee aloitteen laitokselta vaadittavien vähimmäisvarantojen laskemiseksi kyseistä pitoajanjaksoa varten tilastotietojen sekä asetuksen (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13) 5 artiklan mukaisesti ilmoitetun varantopohjan perusteella. Laskemisen suorittava osapuoli ilmoittaa lasketun vaadittujen vähimmäisvarantojen määrän toiselle osapuolelle viimeistään kolme KKP-pankkipäivää ennen pitoajanjakson alkua. Asianomainen rahaliittoon osallistuva kansallinen keskuspankki voi asettaa aikaisemman määräajan vaadittavien vähimmäisvarantojen ilmoittamiselle. Se voi myös täsmentää lisämääräaikoja, joita laitoksen on noudatettava antaessaan tietoja korjauksista varantopohjaan ja ilmoitettuihin vähimmäisvarantoihin. Jos laitos käyttää väärin rahaliittoon osallistuvan keskuspankin sille antamaa mahdollisuutta tehdä korjauksia varantopohjaan ja vähimmäisvarantoihin, kansallinen keskuspankki voi peruuttaa kyseisen laitoksen luvan tehdä korjauksia. Osapuolen, jolle ilmoitus on tehty, on hyväksyttävä lasketut vähimmäisvarannot viimeistään pitoajanjakson alkamista edeltävänä KKP-pankkipäivänä. Mikäli osapuoli, jolle ilmoitus on tehty, ei ole vastannut ilmoitukseen pitoajanjakson alkamista edeltävänä KKP-pankkipäivänä, sen katsotaan hyväksyneen laitokselta vaadittavien vähimmäisvarantojen määrän kyseisen pitoajanjakson osalta. Kun laitoksen vähimmäisvarannot on hyväksytty tietyn pitoajanjakson osalta, niitä ei voi enää korjata.

4. Rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien on julkaistava luettelo vähimmäisvarantotietojen ilmoittamiselle ja hyväksymiselle asetetuista määräajoista tässä artiklassa mainittujen menettelyjen täytäntöönpanoa varten.

5. Mikäli laitos ei toimita asetuksen (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13) 5 artiklassa täsmennettyjä tilastotietoja, asianomainen rahaliittoon osallistuva kansallinen keskuspankki antaa sille tiedon kyseis(t)en pitoajanjakso(je)n osalta vaadittavien vähimmäisvarantojen määrästä, joka arvioidaan laitoksen toimittamien aikaisempien tietojen ja muiden mahdollisten tietojen perusteella ja joka on ilmoitettava ja hyväksyttävä tässä artiklassa mainittua menettelyä noudattaen. Tämä ei kuitenkaan rajoita neuvoston asetuksen (EY) N:o 2531/98 6 artiklan soveltamista eikä EKP:n oikeutta määrätä seuraamus EKP:n tiedonantovaatimusten noudattamatta jättämisestä.

6 artikla

Varantotalletukset

1. Laitoksen on pidettävä vähimmäisvarantojaan yhdellä tai useammalla varantotilillä kunkin sellaisen rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion kansallisessa keskuspankissa, jossa laitoksella on toimipaikka; varannon määrä lasketaan sen varantopohjan mukaan, joka laitoksella kussakin jäsenvaltiossa on. Varantotilit ovat euromääräisiä. Laitosten selvitystilejä rahaliittoon osallistuvissa kansallisissa keskuspankeissa voidaan käyttää varantotileinä.

2. Laitos on täyttänyt varantovelvoitteensa, jos sen varantotilien pitoajanjakson kattava keskimääräinen saldo päivän päättyessä on vähintään yhtä suuri kuin kyseiselle pitoajanjaksolle 5 artiklassa vahvistettujen menettelyjen mukaisesti määriteltä määrä.

3. Jos laitoksella on jäsenvaltiossa useampi kuin yksi toimipaikka, laitoksen kotipaikka tai hallinnollinen päätoimipaikka — mikäli se sijaitsee kyseisessä jäsenvaltiossa — vastaa laitoksen varantovelvoitteen täyttämistä. Jollei laitoksella ole kotipaikkaa eikä hallinnollista päätoimipaikkaa kyseisessä jäsenvaltiossa, sen tulee nimetä tässä jäsenvaltiossa sijaitseva sivukonttori, joka vastaa laitoksen varantovelvoitteen täyttämistä. Kaikki näiden toimipaikkojen varantotalletukset lasketaan yhteen laitoksella tässä jäsenvaltiossa olevan kokonaisvarantovelvoitteen täyttämiseksi.

7 artikla

Pitoajanjakso

1. Pitoajanjakso alkaa sellaisen EKP:n neuvoston kokouksen jälkeisenä perusrahoitusoperaatioiden maksujen suorituspäivänä, jossa on tarkoitus tehdä kuukausittainen arvio rahapolitiikan virityksestä, jollei EKP:n neuvosto päättä muuttaa aikataulua jäljempänä 2 kohdan mukaisesti. EKP:n johtokunta julkaisee pitoajanjaksoja koskevan aikataulun vähintään kolme kuukautta ennen kunkin kalenterivuoden alkamista. Aikataulu julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* sekä EKP:n ja rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien verkkosivuilla.

2. EKP:n neuvosto päättää aikataulun muutoksista, jos tämä on tarpeen poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, ja johtokunta julkaisee muutetun aikataulun samalla tavoin riittävän ajoissa ennen sen pitoajanjakson alkua, jota muutos koskee.

8 artikla

Varantotalletusten korollisuus

1. Vähimmäisvarantotalletuksille maksetaan korkoa, joka on EKP:n (kalenteripäivien määrällä painotettu) keskimääräinen korko eurojärjestelmän perusrahoitusoperaatioille pitoajanjakson aikana seuraavan kaavan mukaan (tulos pyöristetään lähimpään senttiin):

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

Tässä

R_t = vähimmäisvarantotalletukselle maksettava korko pitoajanjaksolta t ;

H_t = pitoajanjakson t keskimääräinen päivittäinen vähimmäisvarantotalletus;

n_t = kalenteripäivien lukumäärä pitoajanjakson t aikana;

r_t = vähimmäisvarantotalletukselle maksettava korko pitoajanjaksolta t ; korkoprosentti pyöristetään kahteen desimaaliin;

i = pitoajanjakson t :s kalenteripäivä;

MR_i = marginaalikorko viimeisimmässä sellaisessa perusrahoitusoperaatiossa, jonka maksut suoritetaan kalenteripäivänä i tai ennen sitä päivää.

2. Korko maksetaan toisena KKP-pankkipäivänä sen pitoajanjakson päättymisestä, jonka aikana korko kertyi.

9 artikla

Tarkistusvelvollisuus

Rahaliittoon osallistuvilla kansallisilla keskuspankeilla on oikeus tarkistaa niiden tietojen paikkansapitävyys ja laatu, jotka laitokset toimittavat osoittaakseen varantovelvoitteen täyttämisen asetuksen (EY) N:o 2531/98 6 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta EKP:n oikeutta käyttää itse tätä oikeutta.

10 artikla

Vähimmäisvarantojen pitäminen välillisesti välittäjän kautta

1. Laitos voi anoa lupaa pitää kaikkia vähimmäisvarantojaan välillisesti samassa jäsenvaltiossa olevan välittäjän kautta. Välittäjä on varantovelvoitteen alainen laitos, joka normaalistikin hoitaa vähimmäisvarantojen pidon lisäksi osan sen laitoksen hallinnosta (esim. treasury-toiminto), jonka välittäjänä se toimii.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua lupaa vähimmäisvarantojen pitämiseen välittäjän kautta koskeva hakemus osoitetaan sen rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle keskuspankille, johon hakija on sijoittautunut. Hakemukseen on liitettävä jäljennös välittäjän ja hakijan välisestä sopimuksesta, jossa kumpikin osapuoli antaa järjestelyä koskevan suostumuksensa. Sopimuksessa on myös täsmennettävä, haluaako hakija käyttää eurojärjestelmän maksuvalmiusjärjestelmää ja osallistua sen avomarkkinaoperaatioihin. Sopimuksen irtisanomisajan on oltava vähintään 12 kuukautta. Jos nämä ehdot täyttyvät, asianomainen rahaliittoon osallistuva kansallinen keskuspankki voi myöntää hakijalle luvan pitää vähimmäisvarantoja välittäjän kautta, jollei tämän artiklan 4 kohdan säännöksistä muuta johdu. Lupa tulee voimaan luvan myöntämispäivää seuraavan ensimmäisen pitoajanjakson alusta lukien, ja se on voimassa edellä mainitun osapuolten välisen sopimuksen voimassaoloajan.

3. Välittäjän on pidettävä vähimmäisvarantoja EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmän yleisten ehtojen mukaisesti. Varantovelvoitteiden noudattamisesta ovat vastuussa sekä välittäjä että laitokset, joiden puolesta välittäjä toimii. Jollei varantovelvoitteita noudateta, EKP voi määrätä käytettävissä olevia seuraamuksia välittäjälle ja laitokselle, jonka puolesta välittäjä toimii, tai kummallekin siitä riippuen, mikä taho on laiminlyönyt velvoitteensa.

4. EKP tai asianomainen rahaliittoon osallistuva kansallinen keskuspankki voi milloin tahansa peruuttaa luvan pitää vähimmäisvarantoja välillisesti, jos

i) itse välittäjä tai laitos, joka pitää varantojaan välillisesti välittäjän kautta, ei täytä sille EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmän mukaan kuuluvia velvollisuuksia; tai

ii) tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa täsmennetyt varantojen välillistä hallussapitoa koskevat ehdot eivät enää täyty; tai

iii) tämä on perusteltua välittäjään liittyvistä valvonnallisista syistä.

Jos lupa peruutetaan välittäjään liittyvistä valvonnallisista syistä, peruutus voi tulla voimaan välittömästi. Jollei tämän artiklan 5 kohdasta muuta johdu, luvan peruuttaminen muista syistä tulee voimaan meneillään olevan pitoajanjakson päättyessä. Välittäjä tai laitos, joka pitää varantojaan välittäjän kautta, voi milloin tahansa pyytää luvan peruuttamista. Luvan peruuttamisen voimaantulo edellyttää ennakkoilmoitusta asianomaiselta osallistuvalla kansalliselta keskuspankilta.

5. Välittäjälle itselleen ja laitokselle, joka pitää vähimmäisvarantojaan välittäjän kautta, ilmoitetaan muista kuin valvonnallisista syistä johtuvasta luvan peruuttamisesta vähintään viisi työpäivää ennen sen pitoajanjakson päättymistä, jonka aikana lupa peruutetaan.

6. Välittäjän on annettava varantopohjaa koskevat tiedot riittävän yksityiskohtaisesti, jotta EKP voi tarkistaa niiden paikkansapitävyyden ja laadun 9 artiklan säännösten mukaisesti. Tämä ei kuitenkaan rajoita sen laitoksen tilastointiin liittyviä erillisiä tiedonantovelvoitteita, joka pitää vähimmäisvarantojaan välittäjän kautta; välittäjän on myös laskettava itseään ja kutakin sellaista laitosta koskevat varantovelvoitteet ja varantotalletukset, jonka puolesta se toimii välittäjänä. Nämä tiedot on toimitettava sille rahaliittoon osallistuvalla kansallisella keskuspankille, jossa vähimmäisvarantoja pidetään. Välittäjän on toimitettava nämä varantopohjaa koskevat tiedot EKP:n raha- ja pankkitilastointia koskevassa tiedonkeruussa noudatettavan aikataulun mukaisesti ja tässä aikataulussa esitetyn aikavälein asetuksessa (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13) säädetyllä tavalla.

11 artikla

Varantotalletusten konsolidoitu käsittely

Laitosten, jotka saavat antaa tilastotietoja konsolidoidusti yhtenä ryhmänä (niiden EKP:n raha- ja pankkitilastointia koskevien tiedonkeruusäännösten mukaisesti, joista säädetään asetuksessa (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13)), on 10 artiklan säännöksiä noudattaen pidettävä vähimmäisvarantoja yhden sellaisen ryhmän laitoksen välityksellä, joka toimii yksinomaan näiden laitosten välittäjänä. Ryhmän välittäjänä toimiva laitos voi anoa EKP:ltä vapautusta 10 artiklan 6 kohdan säännöksistä. Jos EKP hyväksyy tämän anomuksen, ainoastaan koko ryhmä on oikeutettu saamaan 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vähennyksen.

12 artikla

KKP-pankkipäivät

Jos yksi tai useampi rahaliittoon osallistuvan kansallisen keskuspankin konttori on suljettuna KKP-pankkipäivänä paikallisten tai alueellisten vapaapäivien vuoksi, asianomaisen rahaliittoon osallistuvan kansallisen keskuspankin on tiedotettava laitoksille etukäteen niistä järjestelyistä, joita tullaan soveltamaan näitä konttoreita koskeissa transaktioissa.

13 artikla

Sulautuminen ja jakautuminen

1. Pitoajanjaksona, jonka aikana sulautuminen tulee voimaan, vastaanottava laitos vastaa sulautuvien laitosten varantovelvoitteista ja saa hyväkseen kaikki 5 artiklan 2 kohdan mukaiset sulautuville laitoksille myönnetty vähennykset. Pitoajanjaksona, jonka aikana sulautuminen tulee voimaan, sulautuvien laitosten kaikki varantotalletukset otetaan huomioon arvioitaessa, onko vastaanottava laitos täyttänyt varantovelvoitteensa.

2. Pitoajanjaksoa, jonka aikana sulautuminen tulee voimaan, välittömästi seuraavasta pitoajanjaksosta alkaen vastaanottavalle laitokselle myönnetään ainoastaan yksi 5 artiklan 2 kohdan mukainen vähennys. Sulautumista välittömästi seuraavana pitoajanjaksona vastaanottavalta laitokselta vaadittavat vähimmäisvarannot lasketaan sulautuvien laitosten ja tarvittaessa vastaanottavan laitoksen varantopohjien kokonaismäärästä muodostuvan varantopohjan perusteella. Yhteen lasketaan ne varantopohjat, jotka olisivat koskeneet tätä pitoajanjaksoa, mikäli sulautumista ei olisi tapahtunut. Vastaanottava laitos vastaa sulautuvien laitosten tilastotietojen antamista koskevista velvollisuuksista, jotta jokaisesta sulautuvasta laitoksesta saataisiin asianmukaiset tilastotiedot. Asetuksessa (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13) olevassa liitteessä II annetaan sulautuvien laitosten erityisominaisuuksiin perustuvat tarkemmat säännöt.

3. Pitoajanjaksona, jonka aikana jakautuminen tulee voimaan, ne vastaanottavat laitokset, jotka ovat luottolaitoksia, vastaavat jakautuvan laitoksen varantovelvoitteesta. Jokainen vastaanottava laitos, joka on luottolaitos, vastaa jakautuvan laitoksen varantovelvoitteesta siinä suhteessa, jonka se saa jakautuvan laitoksen varantopohjasta. Varannot, joita jakautuva laitos on pitänyt pitoajanjaksona, jonka aikana jakautuminen tulee voimaan, jaetaan tässä samassa suhteessa niiden vastaanottavien laitosten kesken, jotka ovat luottolaitoksia. Pitoajanjaksona, jonka aikana jakautuminen tulee voimaan, tämän asetuksen 5 artiklan 2 kohdan mukainen vähennys myönnetään jokaiselle vastaanottavalle laitokselle, joka on luottolaitos.

4. Jokainen vastaanottava laitos, joka on luottolaitos, vastaa mahdollisesti omien vähimmäisvarantojensa lisäksi niistä vaadituista vähimmäisvarannoista, jotka on laskettu jakautuvan laitoksen varantopohjasta tälle vastaanottavalle laitokselle osoitetun osuuden perusteella, sitä pitoajanjaksoa, jonka aikana jakautuminen tulee voimaan, välittömästi seuraavasta pitoajanjaksosta alkaen siihen asti kun ne vastaanottavat laitokset, jotka ovat luottolaitoksia, ovat ilmoittaneet varantopohjansa asetuksen (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13) 5 artiklan mukaisesti. Pitoajanjaksoa, jonka aikana jakautuminen tulee voimaan, välittömästi seuraavasta pitoajanjaksosta alkaen jokaiselle vastaanottavalle laitokselle, joka on luottolaitos, myönnetään yksi 5 artiklan 2 kohdassa kuvattu vähennys.

14 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Pitoajanjakso, joka alkaa 24 päivänä tammikuuta 2004, päättyy 9 päivänä maaliskuuta 2004.

2. Tämän siirtymäpitoajanjakson vähimmäisvarannot lasketaan 31 päivänä joulukuuta 2003 voimassa olevan varantopohjan perusteella. Neljännesvuosittain raportoiviin laitoksiin sovelletaan 30 päivänä syyskuuta 2003 voimassa olevaa varantopohjaa.

3. Siirtymäpitoajanjaksoon sovelletaan asetuksen (EY) N:o 2818/98 (EKP/1998/15) 5 artiklan 3, 4 ja 6 kohdassa tarkoitettuja laskemista, ilmoittamista, vahvistamista, korjaamista ja hyväksymistä koskevia menettelyjä.

15 artikla

Loppusäännökset

1. Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä tammikuuta 2004, lukuun ottamatta 5 artiklan 3 ja 5 kohtaa, jotka tulevat voimaan 10 päivänä maaliskuuta 2004.

2. Vähimmäisvarantojen soveltamisesta asetus (EY) N:o 2818/98 (EKP/1998/15) kumotaan 23 päivänä tammikuuta 2004, lukuun ottamatta 5 artiklan 3, 4 ja 6 kohtaa, jotka kumotaan 9 päivänä maaliskuuta 2004.

3. Kumottuun asetukseen tehtyjen viittausten katsotaan koskevan tätä asetusta.

Annettu Frankfurt am Mainissa 12 päivänä syyskuuta 2003.

EKP:n neuvoston puolesta

Willem F. DUISENBERG

**EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EY) N:o 1746/2003,
annettu 18 päivänä syyskuuta 2003,
rahailaitossektorin konsolidoidusta taseesta annetun asetuksen (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13)
muuttamisesta
(EKP/2003/10)**

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Rahailaitossektorin konsolidoidusta taseesta 22 päivänä marraskuuta 2001 annetussa Euroopan keskuspankin asetuksessa (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13)⁽²⁾ edellytetään, että rahalaitokset ilmoittavat neljännesvuositaiset tilastotiedot maittain ja valuutoittain eriteltyinä. Siinä edellytetään kuitenkin tällä hetkellä tällaisia tietoja vain niiden valtioiden osalta, jotka olivat Euroopan unionin (EU) jäsenvaltioita asetusta annettaessa. Tämän vuoksi sitä on muutettava siten, että tietojenantoaatiimuksia laajennetaan kattamaan EU:iin 1 päivänä toukokuuta 2004 liittyviä valtioita koskevat tiedot.
- (2) Tällä hetkellä vaikuttaa siltä, etteivät useimmat kyseisiä maita koskevat tiedot todennäköisesti ole merkittäviä. Muiden kuin merkittävien tietojen erikseen ilmoittamisesta koituva hyöty on todennäköisesti vähäisempi kuin niiden keräämisestä aiheutuvat kustannukset. Asetuksessa (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13) neljännesvuositaitien numerotietojen laskemisen osalta jo sallitun jouston mukaisesti niissä tilanteissa, joissa karkean aggregoinnin perusteella voidaan päätellä, etteivät kyseiset tiedot todennäköisesti ole merkittäviä, joustavuusperiaatetta pitäisi soveltaa myös uusien tietojen ilmoittamiseen. Tätä varten kansallisten keskuspankkien on säännöllisesti arvioitava, ovatko tiedot merkittäviä vai eivät.

- (3) Asetukseen (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13) on tehtävä muitakin muutoksia vähimmäisvarantojen soveltamisesta 1 päivänä joulukuuta 1998 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EY) N:o 2818/98 (EKP/1998/15)⁽³⁾ kodifioinnin vuoksi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13) seuraavasti:

- 1) Lisätään asetuksen 4 artiklan 2 kohtaan seuraava virke:
"Liitteessä I olevan osan 1 jaksossa IV olevan 6a ja 7a kohdan osalta kunkin kansallisen keskuspankin on arvioitava, ovatko tunnuksella '#' merkittyjä soluja koskevat tiedot liitteessä I olevan osan 2 taulukoissa 3 ja 4 merkittäviä, ja ilmoitettava tiedonantajille, jos niiden ei tarvitse ilmoittaa tietoja."
- 2) Kumotaan asetuksen 5 artiklan 2 kohta.
- 3) Muutetaan liitteitä I ja V tämän asetuksen liitteen mukaisesti.
- 4) Muutetaan liitettä II tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen 1 artiklan 1 ja 3 kohtaa sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 2004 alkaen. Asetuksen 1 artiklan 2 ja 4 kohtaa sovelletaan 10 päivästä maaliskuuta 2004 alkaen.

Annettu Frankfurt am Mainissa 18 päivänä syyskuuta 2003.

EKP:n neuvoston puolesta
Willem F. DUISENBERG

⁽¹⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ EYVL L 333, 17.12.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2174/2002 (EKP/2002/8) (EYVL L 330, 6.12.2002, s. 29).

⁽³⁾ EYVL L 356, 30.12.1998, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan keskuspankin asetuksella (EY) N:o 690/2002 (EKP/2002/3) (EYVL L 106, 23.4.2002, s. 9).

LIITE

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13) liitteitä I, II ja V seuraavasti:

1) Muutetaan liitettä I seuraavasti:

a) Muutetaan osan 1 jaksoa IV seuraavasti:

i) Lisätään seuraava 6a kohta:

"6a. Tiedonantajat ilmoittavat tiedot, jotka koskevat soluja, joita ei ole merkitty tunnuksella '#' osan 2 taulukossa 3.

Tiedonantajat ilmoittavat myös tiedot tunnuksella '#' merkittyjen solujen osalta. Jos kuitenkin karkean aggregoinnin perusteella voidaan päätellä, etteivät kyseiset tiedot ole merkittäviä, kansalliset keskuspankit voivat päättää olla vaatimatta niiden ilmoittamista. Kukin kansallinen keskuspankki ilmoittaa asianomaisille tiedonantajille tällaisesta päätöksestä."

ii) Lisätään seuraava 7a kohta:

"7a. Tiedonantajat ilmoittavat tiedot, jotka koskevat soluja, joita ei ole merkitty tunnuksella '#' osan 2 taulukossa 4.

Tiedonantajat ilmoittavat myös tiedot tunnuksella '#' merkittyjen solujen osalta. Jos kuitenkin karkean aggregoinnin perusteella voidaan päätellä, etteivät kyseiset tiedot ole merkittäviä, kansalliset keskuspankit voivat päättää olla vaatimatta niiden ilmoittamista. Kukin kansallinen keskuspankki ilmoittaa asianomaisille tiedonantajille tällaisesta päätöksestä."

iii) Lisätään seuraava 9a kohta:

"9a. Jos tunnuksella '#' merkittyjä soluja koskevat tiedot eivät ole merkittäviä, mutta kansalliset keskuspankit kuitenkin päättävät kerätä ne, kansalliset keskuspankit voivat toimittaa tiedot EKP:lle siten, että määräaika pidennetään yhdellä kuukaudella sen vuosineljänneksen päättymistä seuraavasta 28. pankki-päivästä (työajan päättyessä), jota toimitettavat tiedot koskevat. Kansalliset keskuspankit päättävät, milloin niiden on saatava tiedot tiedonantajilta kyetäkseen noudattamaan tätä määräaika."

b) Muutetaan osaa 2 seuraavasti:

i) Taulukossa 3 (Erittely maittain):

— Lisätään otsikon "B. Muut rahaliittoon osallistuvat jäsenvaltiot (eli poislukien kotimaa) + osa C:stä, ulkomaat (jäsenvaltiot)" alle sarakkeita, jotka kuvaavat kutakin EU:iin 1 päivänä toukokuuta 2004 liittyvää maata. Jokaisen kyseisen sarakkeen jokainen solu merkitään tunnuksella "#".

— Korvataan viimeisen sarakkeen otsikossa sanat "(pl. jäsenvaltiot)" sanoilla "(pl. DK, SE, GB)".

— Lisätään taulukkoon seuraava "Yleinen huomautus": "Jos karkean aggregoinnin perusteella voidaan päätellä, etteivät tunnuksella '#' merkittyjä soluja koskevat tiedot ole merkittäviä, kansalliset keskuspankit voivat päättää olla vaatimatta niiden ilmoittamista."

ii) Taulukossa 4 (Valuuttakohtainen erittely):

— Lisätään otsikon "Muut jäsenvaltioiden valuutat" alle sarakkeita, jotka kuvaavat kutakin EU:iin 1 päivänä toukokuuta 2004 liittyvää maata. Jokaisen kyseisen sarakkeen jokainen solu merkitään tunnuksella "#".

— Korvataan ensimmäinen rivi seuraavalla:

"TASE- ERÄT	Kaikki valuutat yhteensä	Euro	Muut jäsenval- tioiden valuutat	Muut valuutat				
			(Solut, jotka kuvaavat kunkin jäsenvaltion valuuttoja)	Yhteensä	USD	JPY	CHF	Muut valuutat yhteen- sä ⁽¹⁾

(...)

⁽¹⁾ Tähän sarakkeeseen sisällytetään muiden jäsenvaltioiden valuutat (pl. DKK, SEK ja GBP)."

— Lisätään taulukkoon seuraava "Yleinen huomautus": "Jos karkean aggregoinnin perusteella voidaan päätellä, etteivät tunnuksella '#' merkittyjä soluja koskevat tiedot ole merkittäviä, kansalliset keskuspankit voivat päättää olla vaatimatta niiden ilmoittamista."

2) Poistetaan liitteessä II olevassa osassa 1 olevasta 2 kohdasta sanat "(kuukauden pituista)".

3) Lisätään liitteeseen V seuraavat 1a, 1b ja 2 a kohdat:

- "1a. Riippumatta siitä, mitä 1 kohdassa määrätään, tiedot toimitetaan tämän asetuksen mukaisesti ensimmäisen kerran kesäkuussa 2004 päättyvän vuosineljänneksen osalta, jolloin ilmoitetaan tiedot tunnuksella '#' merkittyjen solujen osalta.
- 1b. Jos asianomainen kansallinen keskuspankki päättää olla vaatimatta muiden kuin merkittävien tietojen ilmoittamista ensimmäistä kertaa kesäkuussa 2004 päättyvän vuosineljänneksen osalta, tiedot ilmoitetaan ensimmäisen kerran 12 kuukautta sen jälkeen kun se on ilmoittanut tiedonantajille vaativansa tietojen ilmoittamista.
- 2a. Niiden ensimmäisten 12 kuukauden ajan, joilta tunnuksella '#' merkittyjä soluja koskevat merkittävät tiedot ilmoitetaan, ne voidaan toimittaa EKP:lle siten, että määräaika pidennetään yhdellä kuukaudella sen vuosineljänneksen päättymistä seuraavasta 28. pankkipäivästä (työajan päättyessä), jota toimitettavat tiedot koskevat. Kansalliset keskuspankit päättävät, milloin niiden on saatava tiedot tiedonantajilta kyetäkseen noudattamaan tätä määräaika."
-

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

**NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 22 päivänä syyskuuta 2003,
Euroopan talous- ja sosiaalikomitean suomalaisen jäsenen nimeämisestä**

(2003/683/EY, Euratom)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 258 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 166 artiklan,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean jäsenten nimeämisestä 21 päivänä syyskuuta 2002 alkavaksi ja 20 päivänä syyskuuta 2006 päättyväksi toimikaudeksi 17 päivänä syyskuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/758/EY, Euratom ⁽¹⁾,

sekä katsoo, että edellä mainitussa komiteassa on vapautunut jäsenen paikka Pertti RAUHION erottua, mikä on annettu neuvostolle tiedoksi 27 päivänä tammikuuta 2003, ja

ottaa huomioon Suomen hallituksen esittämät ehdokkaat,

sekä saatuaan Euroopan yhteisöjen komission lausunnon,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Nimetään Eero LEHTI Euroopan talous- ja sosiaalikomitean jäseneksi Pertti RAUHION tilalle tämän jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 20 päivään syyskuuta 2006.

Tehty Brysselissä 22 päivänä syyskuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

F. FRATTINI

⁽¹⁾ EYVL L 253, 21.9.2002, s. 9.

**NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 22 päivänä syyskuuta 2003,
alueiden komitean varajäsenen nimeämisestä**

(2003/684/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 263 artiklan,

ottaa huomioon Saksan hallituksen ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto teki 22 päivänä tammikuuta 2002 päätöksen 2002/60/EY ⁽¹⁾ alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä.
- (2) Alueiden komiteassa on vapautunut varajäsenen paikka Hans KAISERin erottua, mikä on annettu neuvostolle tiedoksi 8 päivänä heinäkuuta 2003,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Nimetään Thüringenin osavaltion pääministeri Dieter ALTHAUS alueiden komitean varajäseneksi Hans KAISERin tilalle tämän jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 25 päivään tammikuuta 2006 saakka.

Tehty Brysselissä 22 päivänä syyskuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

F. FRATTINI

⁽¹⁾ EYVL L 24, 26.1.2002, s. 38.

**NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 22 päivänä syyskuuta 2003,
alueiden komitean jäsenen nimeämisestä**

(2003/685/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 263 artiklan,

ottaa huomioon Belgian hallituksen ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto teki 22 päivänä tammikuuta 2002 päätöksen 2002/60/EY ⁽¹⁾ alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä.
- (2) Alueiden komiteassa on vapautunut jäsenen paikka François-Xavier DE DONNÉAAn erottua, mikä on annettu neuvostolle tiedoksi 17 päivänä kesäkuuta 2003,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Nimetään Brysselin pääkaupunkialueen hallituksen pääministeri Daniel DUCARME, jonka vastuualueena on myös paikallishallinto, aluesuunnittelu, muistomerkit, kaupunkisaneeraus ja tieteellinen tutkimus, alueiden komitean jäseneksi François-Xavier DE DONNÉA An tilalle tämän jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 25 päivään tammikuuta 2006 saakka.

Tehty Brysselissä 22 päivänä syyskuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

F. FRATTINI

⁽¹⁾ EYVL L 24, 26.1.2002, s. 38.

**NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 22 päivänä syyskuuta 2003,
alueiden komitean jäsenen nimeämisestä**

(2003/686/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 263 artiklan,

ottaa huomioon Saksan hallituksen ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto teki 22 päivänä tammikuuta 2002 päätöksen 2002/60/EY alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä ⁽¹⁾.
- (2) Alueiden komiteassa on vapautunut jäsenen paikka Jürgen GNAUCKin erottua, mikä on annettu neuvostolle tiedoksi 8 päivänä heinäkuuta 2003,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Nimetään Hans KAISER (Minister für Bundes- und Europaangelegenheiten in der Staatskanzlei und Bevollmächtigter beim Bund Thüringer Staatskanzlei) alueiden komitean jäseneksi Jürgen GNAUCKin tilalle tämän jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 25 päivään tammikuuta 2006 saakka.

Tehty Brysselissä 22 päivänä syyskuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

F. FRATTINI

⁽¹⁾ EYVL L 24, 26.1.2002, s. 38.

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 19 päivänä maaliskuuta 2003,
valtioneuostoista, jotka Saksa on myöntänyt Linde AG:lle (Sachsen-Anhalt)
(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 647)
(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(2003/687/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen säännösten mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa,

sekä katsoo seuraavaa:

(3) Saksa ilmoitti komissiolle 7 päivänä elokuuta 1998 päivätyllä kirjeellä näiden tapahtumien taustasta ja niihin liittyvistä tuista. Komissio pyysi 18 päivänä syyskuuta 1998 päivätyllä kirjeellä lisätietoja, jotka Saksa toimitti 3 päivänä joulukuuta 1998 päivätyllä kirjeellä. Asia rekisteröitiin 3 päivänä helmikuuta 1999 numerolla NN 16/99.

(4) Komissio ilmoitti Saksalle 30 päivänä maaliskuuta 1999 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely koskien Lindelle maksettua yhdeksän miljoonan Saksan markan tukea uuden hiilimonoksiditehtaan rakentamiseksi ja ehtoja, joilla hiilimonoksidia tuolloin toimitettiin UCB:lle⁽²⁾ (SG(99)D/2353).

(5) Saksa esitti huomautuksensa 25 päivänä toukokuuta 1999 päivätyllä kirjeellä. Komissio ei saanut huomautuksia kolmansilta.

(6) Komissio teki 18 päivänä tammikuuta 2000 osittain kielteisen päätöksen 2000/524/EY.

(7) Linde nosti 21 päivänä huhtikuuta 2000 (Saksan tuke-mana) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen päätöksen 2000/524/EY 2 ja 3 artiklan kumoamiseksi. Komissio vaati, että tuomioistuin katsoisi kanteen perusteettomaksi. Yhteisöjen ensimmäisen asteen tuomioistuin antoi asiassa T-98/00⁽³⁾ 17 päivänä lokakuuta 2002 pidetyssä suullisessa käsittelyssä tuomion, joka oli Linden kanteen mukainen.

(8) EY:n perustamissopimuksen 233 artiklan mukaisesti komission on toteutettava tuomioistuimen tuomioon täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet, eli tehtävä uusi päätös, joka vastaa tuomion sisältöä.

I MENETTELY

(1) Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi 17 päivänä lokakuuta 2002 antamallaan tuomiolla komission päätöksen 2000/524/EY⁽¹⁾, jolla Linde AG:lle (jäljempänä 'Linde') myönnetyt tuet oli julistettu yhteismarkkinoille soveltumattomiksi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio vastasi näin ollen Linden hakemusta niiltä osin kuin komissio ei ollut hyväksynyt olennaista osaa investointituesta (jäljempänä 'tuki') Lindelle maksettuna tukena.

(2) Komissio sai tietää toukokuussa 1998 Saksassa olevien yhteyshenkilöidensä välityksellä useista liiketoimista, joiden osapuolina olivat Treuhandanstalt (jäljempänä 'THA') tai sen seuraaja Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (jäljempänä 'BvS') sekä yritykset UCB Chemie GmbH (jäljempänä 'UCB') ja Linde. Liiketoimet koskivat pääasiassa Leuna Werke GmbH:n yksityistämisen yhteydessä UCB:n omistukseen siirtyneeseen amiinintuotantolaitokseen tarkoitetun hiilimonoksidin (CO) toimitusehtoja.

⁽¹⁾ EYVL L 211, 22.8.2000, s. 7.

⁽²⁾ EYVL C 194, 10.7.1999, s. 14.

⁽³⁾ Ei vielä julkaistu.

II KUVAAUS TOIMENPITEESTÄ

1. Tuensaajajäritys

- (9) Linde on kansainvälistä toimintaa tekniikan alalla harjoittavan Linde-konsernin tytäryhtiö. Vuonna 2001 konsernin liikevaihto oli 9,076 miljardia euroa. Sillä oli 46 400 työntekijää, 18 176 Saksassa ja 28 387 muissa maissa. Samana vuonna yritys tuotti puhdasta voittoa 289 miljoonaa euroa. Linde-konsernin antamien tietojen mukaan Linden asianomaiset liiketoiminta-alueet ovat kaasun ja insinööritoiminnan, materiaalinkäsittelyn ja kylmätekniikan aloilla johtavassa asemassa ⁽¹⁾.

2. Amiinintuotannon yksityistäminen ja hiilimonoksidituotannon haltuunotto

- (10) THA myi vuonna 1993 Leunan amiinintuotantolaitokset UCB:lle, joka on Union Chimique Belgen tytäryhtiö ja toimii maailmanlaajuisesti kolmella teollisuudenalalla eli lääketeollisuudessa, kemianteollisuudessa ja folioteollisuudessa (jäljempänä 'yksityistämissopimus'). UCB:n emoyhtiöllä UCB SA:lla on koko maailmassa noin 130 tytäryhtiötä ja osakkuusyhtiötä, jotka toimivat lähinnä Länsi-Euroopassa mutta myös Pohjois- ja Etelä-Amerikassa sekä Aasiassa. Konsernilla oli vuonna 2001 noin 10 000 työntekijää, joista puolet oli lääketeollisuuden palveluksessa ja yhteensä puolet kemian- ja folioteollisuuden palveluksessa. Lähes kolmannes työntekijöistä on Belgiassa, missä sijaitsee osa tärkeimmistä tuotantoyksiköistä ja kaikkien kolmen teollisuudenalan keskushallinnot sekä lääketeollisuuden ja kemian teollisuuden tutkimus- ja kehittämissivustot. Konsernin vuoden 2001 liikevaihto oli 2,475 miljardia euroa ⁽²⁾.
- (11) Saksan antamien tietojen mukaan Leunan amiinintuotanto myytiin avoimen, rajoittamattoman ja julkisen tarjouskilpailun perusteella UCB:lle, joka oli ainoa tarjoaja.
- (12) Koska hiilimonoksidia tarvitaan välttämättä amiinin valmistamiseen, UCB asetti tuotannonalan oston ehdoksi, että THA takaa hiilimonoksiditoimitukset Leunaan. THA ilmoitti olevansa valmis toimittamaan hiilimonoksidia kiinteään hintaan kymmenen vuoden ajan sillä ehdolla, että UCB ei tee toimitussopimusta minkään muun toimittajan kanssa eikä myöskään perusta omaa hiilimonoksidin tuotantolaitosta. Yksityistämissopimuksessa THA teki kuitenkin tätä varten 5 miljoonan Saksan markan suuruisen varauksen.
- (13) Mitään tietoja tämän kiinteän hinnan määrittelytavasta ei annettu. THA teki samoihin aikoihin säännöllisesti samantyyppisiä pitkäaikaisia toimitussopimuksia uusien sijoittajien kanssa, koska kemianteollisuuden huoltotilanne oli ilmeisesti suhteellisen epävarma. Saksan antamien tietojen mukaan useimmat valmistajat eivät olisi olleet ilman tällaisia toimitustakuita valmiita tekemään investointeja Leunaan, joten THA ei olisi voinut hoitaa yksityistämistehtäväänsä.

- (14) Kun THA teki UCB:n kanssa sopimuksen amiinintuotantolaitoksesta, se toivoi löytävänsä myös sijoittajan, joka ottaisi vastuulleen hiilimonoksidin tuotannon. Tämä odotus ei täytynyt. Koska hiilimonoksidin tuotantolaitoksessa ei ollut toteutettu rakennemuutoksia eikä modernisointia, sen tuotantokustannukset olivat selvästi odotettua korkeammat. Toimitusvelvollisuus aiheutti THA:lle 3,5—5 miljoonan Saksan markan vuotuiset tappiot, koska kiinteä hinta oli laskettu väärin odotusten perusteella eikä edes kattanut vanhentuneessa laitoksessa syntyneitä tuotantokustannuksia. Jos yksityistämissopimus olisi toteutunut ennen sen voimaantulon päättymistä 30 päivänä huhtikuuta 2003, THA:n olisi pitänyt korvata jo pelkästään lokakuun 1998 jälkeisenä aikana syntyneet yli 15 miljoonan Saksan markan tappiot.
- (15) BvS päätti vuonna 1996 sanoa irti hiilimonoksidin toimittamista koskevan tappiollisen sopimuksen ja ehdotti tästä syystä UCB:lle, että tämä alkaisi itse valmistaa omaan käyttöön tarvittamaansa hiilimonoksidia. Yksityistämissopimuksen mukaisesti UCB saisi tätä tarkoitusta varten 5 miljoonan Saksan markan avustuksen.
- (16) Koska UCB kuitenkin hylkäsi ehdotuksen, BvS:n oli pakko yrittää löytää toinen sijoittaja.
- (17) Ainoa kiinnostunut sijoittaja, jolla oli mahdollisuus ottaa vastuulleen hiilimonoksidin toimittaminen, oli Linde, joka oli vuodesta 1994 harjoittanut kaasuntuotantoa Leunassa. BvS, LWG, UCB ja Linde tekivät kesäkuussa 1997 hiilimonoksidin toimittamista koskevan sopimuksen (jäljempänä 'kesäkuun 1997 sopimus'). Sopimuksen mukaisesti Linden oli määrä rakentaa puolessatoista vuodessa uusi hiilimonoksidin tuotantolaitos Leunassa olevien teollisuuslaitosten yhteyteen. Rakennuskustannuksiksi arvioitiin 12,5 miljoonaa Saksan markkaa, mistä 3,5 miljoonaa Saksan markkaa oli tarkoitettu rahoittamaan Linden omista varoista ja loput 9 miljoonaa Saksan markkaa (avustuksena) BvS:n varoista.
- (18) Koska komissiolla oli vakavia epäilyksiä, että i) Lindelle hiilimonoksidituotantoon myönnetty 9 miljoonan Saksan markan avustus ja ii) UCB:n ja Linden välillä sovittu kiinteä hinta saattoivat sisältää valtiontukea, se päätti aloittaa näitä toimenpiteitä koskevan EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.
- (19) Saksa huomautti 25 päivänä toukokuuta 1999 päivätyllä kirjeellä, että hiilimonoksidikaasua on sen erityisominaisuuksien vuoksi tuotettava siellä, missä se käytetään. Ehdotetulla tavalla järjestetty tuotanto ei näin ollen vaikuttanut yhteisön sisäiseen kauppaan. Koska hiilimonoksidimarkkinoita ei perinteisessä mielessä ymmärrettynä ole olemassa, ostohinnan laskentaperusteena voidaan käyttää vain olemassa olevien laitosten juoksevia kustannuksia.

⁽¹⁾ <http://www.linde.com/en/en.jsp>, 3.12.2002.

⁽²⁾ <http://www.ucb-group.com/corp/default.htm>, 3.12.2002.

- (20) Uuden hiilimonoksidilaitoksen perustaminen olisi maksanut 20 miljoonaa Saksan markkaa eli huomattavasti enemmän kuin olemassa olevien tuotantolaitosten kunnostaminen, mistä Lindelle aiheutui 12,5 miljoonan Saksan markan kustannukset. Kilpailuttamisvelvoitetta ei syntynyt, koska ajateltavissa oleviin hiilimonoksidin tuotajiin oli oltu yhteydessä eikä yksikään muu yritys ilmoittanut kiinnostuksestaan. Myönteisen vastauksen antoi vain Linde, jonka hinnat perustuivat investointikustannuksiin ja kohtuulliseen voittoon.
- (21) LWG tutki mahdollisuutta tuottaa hiilimonoksidia itse, mutta vaaditut investointikustannukset osoittautuivat liian suuriksi. Hiilimonoksidin valmistusprosessi perustuu synteetisikaasuun, joka on puhdistettava höyryreformointilaitoksessa. LWG:n ainoa vaihtoehto oman tuotannon järjestämiseksi oli lähistöllä sijaitsevan höyryreformointilaitoksen käyttö. Koska Linde oli aikaisemmin ostanut LWG:ltä höyryreformointilaitoksen, se ehdotti BvS:lle ja UCB:lle, että se alkaisi toimittaa UCB:lle hiilimonoksidia. Ehdotuksen mukaan se toimittaisi UCB:lle hiilimonoksidia uudelleen neuvoteltuun — korotettuun — hintaan.
- (22) Saksa ilmoitti 25 päivänä toukokuuta 1999 päivätyllä kirjeellä, että UCB oli hyväksynyt Linden tarjouksen, jossa hiilimonoksidin hintaa oli tosin korotettu mutta joka sisälsi joitakin THA:n sitoumukset ylittäviä etuja. Uuden tuotantolaitoksen ansiosta Linde pystyi toimittamaan hiilimonoksidia pitkällä aikavälillä enemmän kuin LWG. Mahdollisuus lisätä amiinintuotantoa tulevaisuudessa oli UCB:lle tärkeä näkökohta, joka vaikutti vuoden 1997 sopimuksen hyväksymiseen.
- (23) Tärkein peruste toimenpiteen luokittelemiselle valtiontueksi oli, että avustus mahdollisti Lindelle uuden tuotantolaitoksen perustamisen ilman, että sen tarvitsi vastata kaikista tähän liittyvistä kuluista. Komission tekemään arviointiin ei vaikuttanut, että hiilimonoksidin tuottaminen oli tietyistä syistä edullisempaa samalla seudulla, jolla sen käyttäjä toimii. Linde sai potentiaalisiiin kilpailijoihinsa nähden etua siitä, että se jo sijaitisi samalla seudulla ja sen edellytykset investoida uuden laitoksen rakentamiseen olivat näin ollen muita paremmat.
- (24) Komissio katsoi, että avustus saattaisi vaikuttaa toisten sellaisten tuottajien lopputuotteisiin, joille hiilimonoksidi on välituote. Yhteisössä käydään kauppaa näillä lopputuotteilla.
- (25) Huomioon otettiin myös, että vaikka UCB olikin seudun ainoa hiilimonoksidin käyttäjä, ei voitu sulkea pois mahdollisuutta, että Linde toimisi tulevaisuudessa myös alueen muiden yritysten toimittajana.
- (26) Saksa ei myöskään esittänyt riittäviä todisteita, joiden mukaan Linde olisi todella ollut ainoa hiilimonoksidin toimittamisesta UCB:lle kiinnostunut yritys. Ilmoituksensa mukaan Linde oli ainoa kiinnostunut sijoittaja, mutta asiasta ei järjestetty tarjouskilpailua.
- (27) Huhtikuussa 2000 Linde nosti Saksan tuella kanteen päätöksestä 2000/524/EY.

4. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio

3. Päätös 2000/524/EY
- (23) Komissio aloitti heinäkuussa 1999 muodollisen tutkintamenettelyn, koska se epäili, että Lindelle myönnetty 9 miljoonan Saksan markan avustus oli valtiontukea. Komissio sai menettelyn aloittamista koskevaan ilmoitukseensa huomautuksia vain Saksalta. Komissio päätti menettelyn tammikuussa 2000 osittain kielteiseen päätökseen 2000/524/EY.
- (24) Se katsoi päätöksessään, että 9 miljoonan Saksan markan avustus oli valtiontukea. Alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen⁽¹⁾ nojalla se osa avustuksesta, joka ylitti 35 prosentin osuuden tukikelpoisista investointikustannuksista eli 4,4 miljoonaa Saksan markkaa, ei soveltunut yhteismarkkinoille, ja se oli tästä syystä maksettava takaisin.
- (30) Ensimmäisen oikeusasteen tuomion perusteet olivat lähinnä seuraavat:
- ”42. Oikeudenkäyntiasiakirjoista ilmenee, että BvS:llä, joka seurasi THA:ta ja joka omisti LWG:n käyttämän hiilimonoksidin tuotantoyksikön Leunassa, oli vuonna 1996 taloudellisia ongelmia seuraavien yhteensattumien johdosta:
- THA ja LWG olivat 22.4.1993 tehdyn toimitussopimuksen perusteella sitoutuneet toimittamaan UCB:lle tietyt määrät hiilimonoksidia hintaan, joka oli määriteltä markkinahinnaksi, kymmenen vuoden ajan siten, että sopimus voitiin uusia toistaiseksi.
- Jälkeenpäin kuitenkin ilmeni, ettei kyseisellä toimittajalla voitu kattaa LWG:lle hiilimonoksidin valmistamisesta aiheutuneita kustannuksia.
- Kustannukset olivat erityisen korkeat siitä syystä, että LWG:n käyttämät laitteet ja teknologia olivat vanhentuneita.

⁽¹⁾ EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9.

- Lisäksi toimitushinta oli vahvistettu sitä silmällä pitäen, että Leunaan sijoittautuisi toinen hiilimonoksidin ostaja — mitä ei koskaan käytännössä tapahtunut —, minkä johdosta LWG:n tuotantoyksikön toiminta olisi tullut kannattavammaksi.
 - BvS:lle ja LWG:lle kyseisen toimitussopimuksen täyttämistä aiheutuneet tappiot olivat vuosittain noin 3,5 miljoonaa DEM ja ne olisivat nousseet vuodesta 1998 lukien 5 miljoonaa DEM:aan vuotta kohden.
 - Näin ollen jos edellä mainittua sopimusta olisi jatkettu sen loppuun eli 30.4.2003 saakka, eikä sitä olisi irtisanottu lokakuussa 1998, BvS:lle ja LWG:lle olisi aiheutunut lokakuusta 1998 lukien kaiken kaikkiaan yli 15 miljoonan DEM:n suuruiset tappiot.
 - LWG:llä ei ollut mahdollisuutta irtisanoa 22.4.1993 tehtyä toimitussopimusta sen 6 kohdan 4 alakohdan perusteella (ks. edellä 3 kohta), koska esillä olevassa asiassa ei ollut kyse kummastakaan kyseisessä määräyksessä mainituista tilanteista.
 - UCB oli nimittäin hylännyt mahdollisuuden rakentaa oman hiilimonoksidin tuotantolaitoksensa ja käyttää sitä.
 - Leunassa ei ollut muita sellaisia kyseisen kaasun valmistajia, joilta UCB olisi voinut tehdä hankintansa.
 - UCB ei olisi myöskään voinut tehdä hankintojaan Leunan ulkopuolelta, koska hiilimonoksidi on valmistettava lähellä käyttäjää (ks. riidanalaisen päätöksen 22 perustelukappale)."
- (31) Tärkeä näkökohta oli myös Linden suunnitelma rajoittaa tuotantokapasiteettinsa kattamaan vain UCB:n tarpeet ⁽¹⁾. Toimitukset muille hiilimonoksidin käyttäjille eivät tulleet vähäisen tuotantoreservin vuoksi kysymykseen. Leunassa ei ole muita potentiaalisia hiilimonoksidin käyttäjiä. Hiilimonoksidin kuljettaminen lähimpiin Bitterfeldissä tai Bunassa sijaitseviin muihin kemian alan tuotantolaitoksiin oli kaasun teknisten ominaisuuksien vuoksi mahdotonta.

III TOIMENPITEEN ARVIOINTI

1. Markkinat

- (32) Merkitykselliset markkinat ovat kemianteollisuudessa käytettävän myrkyllisen hiilimonoksidikaasun markkinat. Koska tämän kaasun kuljettaminen on kallista ja vaarallista, sen tuotantoa on harjoitettava lähellä käyttäjiä.
- (33) Maantieteellisesti merkitykselliset markkinat ovat aina paikalliset, koska tuotannon ja käytön on tapahduttava kuljetuskustannusten ja -riskien vuoksi samalla seudulla.

2. Valtiontuen olemassaolo

- (34) Kyseinen 9 miljoonan Saksan markan avustus ei ollut EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, koska toimenpide ei vääristänyt kilpailua eikä vaikuttanut kauppaan.
- (35) Tuotemarkkinoiden erityispiirteistä ja niiden Saksan uusissa osavaltioissa 1990-luvun alussa meneillään olleiden yksityistämistoimenpiteiden leimaamasta taustasta johtui, että avustus ei vaikuttanut kilpailuun hiilimonoksidintuotannon alalla eikä hiilimonoksidin jatkokäyttöön amiinin tuotannossa.
- (36) Erityisten taloudellisten ja oikeudellisten tosiseikkojen arvioinnissa on otettava huomioon entisessä DDR:ssä vallitsevana ollut teollisuuskombinaattijärjestelmä. Ajatus kokonaisten alojen kokoamisesta yhdelle tai kahdelle paikkakunnalle oli synnyttänyt kaksi suurta kemianteollisuuden keskittymää Leunaan ja Bitterfeldiin. Saksan yhdistymisen jälkeen kävi ilmi, että näiden suurten teollisuuskeskittymien toiminta ei voinut muodostua kannattavaksi markkinataloudessa. Kyseisillä teollisuuspaikkakunnilla toteutettavien yksityistämisten yhteydessä otettiin huomioon aiemman talousjärjestelmän erityispiirteet.
- (37) Leunan kemianteollisuuden laitosten yksityistämisen yhteydessä Saksa sitoutui vuonna 1993 suhteellisen pitkäksi ajaksi toimittamaan hiilimonoksidia UCB:lle kiinteään hintaan. Ilman tätä toimituslupausta UCB ei olisi ottanut haltuunsa Leunan amiinintuotantoa ⁽²⁾.
- (38) Saksa on pitänyt UCB:n kanssa tekemäänsä sopimukseen sisältyvät lupaukset ja toimittanut hiilimonoksidia velvoitteensa mukaisesti — tappiolla — mutta pyrkinyt samalla pienentämään toimituksista aiheutuvaa rahoitustaakkaa etsimällä taloudellisesti kannattavampaa ratkaisua. THA/BvS:n Linden hyväksi tekemä päätös oli kyseisessä erityistilanteessa puolueettomasti arvioiden julkisen osapuolen kannalta taloudellisesti edullisin ratkaisu, koska Lindellä oli jo Leunassa kemian alan tuotantolaitos. Linde oli ottanut vuonna 1994 käyttöön Leunaan rakennetun maailman suurimman teollisuuskaasukeskuksen. Vuonna 1998 se otti hoitaakseen teollisuuskaasun toimitukset leunalaiselle Mitteldeutsche Erdölraffinerielle (MIDER). Uusi hiilimonoksidin tuotantolaitos oli mahdollista integroida olemassa oleviin rakenteisiin, mikä tuli huomattavasti halvemmaksi kuin olisivat tulleet investointikustannukset aivan uuden tehtaan rakentamiseen.
- (39) Koska mitkään muut Leunassa sijaitsevat yritykset eivät voineet hyödyntää samanlaisia selviä rakenteellisia etuja eikä niillä ollut edes kiinnostusta ryhtyä rakentamaan hiilimonoksidin tuotantolaitosta, Linde oli uuden laitoksen rakentamiseen liittyvien kustannusten kannalta huomattavan edullisessa asemassa.

⁽¹⁾ Linde esitti tämän seikan ensimmäisen asteen tuomioistuimelle osoitetun 19 päivänä huhtikuuta päivätyn kanteensa 21 kohdassa. Komissio ei kiistänyt väitteen paikkansapitävyyttä.

⁽²⁾ Se, että UCB:n THA/BvS:lle maksama hiilimonoksidin ostohinta ei kattanut edes tuotantokustannuksia, saattaa merkitä, että kauppaan sisältyy valtiontukea. Koska kuitenkin on hyvin todennäköistä, että tuki kuuluu hyväksyttyjen poikkeusäännyösten (Treuhand-ohjelma) soveltamisalaan, komissio ei ole tarkastellut lähemmin tätä näkökohtaa.

- (40) Linde sai avustuksen uuden hiilimonoksidilaitoksen rakentamista varten. Ilman avustusta Linde ei olisi toteuttanut investointia. Avustusta koskeissa neuvotteluissa sovittiin vähimmäismäärästä, joka oli laitoksen rakentamiseksi välttämätön. Koska Linde oli ainoa leunalainen yritys, jonka käytössä oli jo toimiva kemiallisia kaasuja tuottava tehdas, mikään muu yritys ei olisi kyennyt rahoittamaan vastaavan laitoksen rakentamista samalla määrällä. Näin ollen 9 miljoonan Saksan markan avustus oli julkisen osapuolen kannalta paras ja taloudellisin ratkaisu, koska täysin uusi tehdas olisi muutoin maksanut Linden tapauksessa tarvittun 12,5 miljoonan Saksan markan sijaan 20 miljoonaa Saksan markkaa. Suurempien rakennuskustannusten vastapainoksi jokainen muu yritys olisi joko vaatinut huomattavasti suurempaa avustusta tai joutunut merkittävästi korottamaan UCB:lle toimitettavan hiilimonoksidin hintaa. UCB olisi hylännyt viimeksi mainitun vaihtoehdon, koska sillä oli mahdollisuus vedota alkuperäiseen yksityistämissopimukseensa perustuvaan osto-oikeuteen, ja koko hanke olisi kariutunut.
- (41) Linden erikoisasema UCB:lle parhaiten soveltuvana hiilimonoksidin toimittajana kävi ilmi myös tosiseikasta, että yksikään kilpailija tai muu asianomainen ei Saksaa lukuun ottamatta reagoinut asiaan komission koko tutkintamenettelyn aikana. Nämä syyt muodostavat riittävän näytön siitä, ettei muun valintamenettelyn käyttö olisi pienentänyt avustuksen määrää siitä, millaiseksi se oli vahvistettu vuoden 1997 sopimuksella.
- (42) Avustus ei vaikuttanut hiilimonoksidimarkkinoihin, koska laitoksen tekniset ominaispiirteet ja tuotantokapasiteetti oli mitoitettu erityisesti UCB:n tarpeita varten. Linden uuden tehtaan tarkoituksena oli harjoittaa tuotantoa vain UCB:tä varten. Hiilimonoksidia ostavaa muuta asiakasta, joka olisi voinut hyötyä "subventoidusta" hiilimonoksidin tuotannosta, ei ole missään vaiheessa ollut. Vallitsevissa olosuhteissa ei näin ollen ollut minkäänlaista mahdollisuutta, että "subventoitu" hiilimonoksidi olisi kulkeutunut tuotantopaikkakuntansa Leunan ulkopuolelle tai toiselle samalla seudulla sijaitsevalle ostajalle. Mahdollisuus, että tuet olisivat vaikuttaneet muihin tuotteisiin tai markkinoihin, voidaan tästä syystä sulkea pois.
- (43) Edellä kuvatuista seikoista käy ilmi, että Saksan Linden uutta tehdasta varten myöntämän tuen tavoitteena oli vain UCB:n kanssa tehdyssä sopimuksessa määrättyjen velvoitteiden täyttäminen mahdollisimman edullisella tavalla. Lindelle myönnetty tuki vastasi tämän tavoitteen saavuttamisen kannalta välttämätöntä vähimmäismäärää.

Tähän tapaukseen liittyvät erityisolosuhteet huomioon ottaen tuki ei vääristänyt kilpailua markkinoilla, joilla Linde ja UCB toimivat.

- (44) Kilpailun vääristymisen mahdollisuus amiinimarkkinoilla lienee myös poissuljettu, koska Linden hiilimonoksidin hinta oli jopa korkeampi kuin UCB:n alun perin yksityistämissopimuksen perusteella maksama hinta, joten UCB:n kilpailuasema ei tästä syystä missään tapauksessa parantunut. Linde ja UCB sopivat hinnasta puhtaasti liiketaloudellisin perustein käydyissä neuvotteluissa. UCB hyväksyi hinnankorotuksen saatuaan sen vastapainoksi yksityistämissopimuksessa sovitusta alkuperäisestä määräajasta — vuodesta 2003 — pidennetyn toimituskuun. Tästä syystä avustus ei vaikuttanut pitemmällä jalostusketjussa sijaitseviin markkinoihin.

IV PÄÄTELMÄ

- (45) Asiaan liittyvät ainutlaatuiset olosuhteet ja sen historiallinen tausta huomioon ottaen kilpailun vääristyminen (kuten myös pelkkä kilpailun vääristymisen uhka) merkityksellisillä markkinoilla voidaan katsoa poissuljetuksi. Linde oli ainoa yritys, jonka voitiin puolueettomassa tarkastelussa katsoa soveltuvan toimittamaan hiilimonoksidia UCB:lle, ja se on myös toimittanut tätä tuotettaan yksinomaan UCB:lle. Linde tarjoutui täyttämään Saksan puolesta tämän velvoitteen jatkaa hiilimonoksidin toimituksia UCB:lle. Avustus rajoittui yksinomaan sen käyttö-tarkoituksen kannalta välttämättömään vähimmäismäärään,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Saksan Linde AG:lle hiilimonoksiditehtaan rakentamiseksi Leunaan myöntämä 9 miljoonan Saksan markan avustus ei ole EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 19 päivänä maaliskuuta 2003.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen

OIKAISUJA

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 1734/2003, annettu 30 päivänä lokakuuta 2003, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavien tuen määrien vahvistamisesta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 249, 1. lokakuuta 2003)

Sisällysluettelossa ja sivulla 27 otsikossa sekä sivulla 28 asetuksen päiväyksessä:

korvataan: "30 päivänä lokakuuta 2003"

seuraavasti: "30 päivänä syyskuuta 2003".
